

Grund af hans i høj Grad martialske Væsen. Om ham siger en anden Person i Stykket, „at han har ikke anden Evne end at finde paa urimelige Sladrehistorier; der er ikke andre end Døgenigter; der more sig over ham, og deres Morskab bestaar ikke i hans Vittighed, men i hans Ondskab, for han kan baade more Folk og ærgre dem, og saa le de ad ham og prygle ham“. Det er dette Stykke, som hedder „Stor Staahej for ingenting“, og det begynder i øvrigt paa samme Maade som den Komedie, der i Fjor opførtes mellem det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og den højtærede Finansminister, med, at to Personer sige hinanden alle de Ubehageligheder, de kunne finde paa. Men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at det gaar slet ikke saa galt, de faa hinanden til sidst. Det er vist ogsaa derfor, Komedien hedder „Stor Staahej for ingenting“.

Naar jeg nu skal fremsætte nogle Betragtninger over de enkelte Skatter, maa jeg først have Lov til at beskæftige mig et Øjeblik med det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen), som mente at burde søge tilbage til Venstres Kamp om Ølskatten, og som fandt sig foranlediget til at betegne min Fremstilling af disse Forhold som usandfærdig. Jeg vil bede det ærede Medlem se sig lidt bedre for, inden han fremsætter saadanne Sigtelser. Det ærede Medlem synes ikke at forstaa, hvad det overhovedet drejer sig om. Den højtærede Finansminister havde i Forbindelse med sin Opfattelse af, at der gjordes hysteriske Indvendinger gældende, udtalt, at Brygger Jacobsen havde erklæret, at Bryggerindustrien vilde gaa til Grunde, og saa tilføjede den højtærede Finansminister: Se nu, hvor den blomstrer! — og havde saaledes tilintetgjort den Bemærkning. Herimod fremsatte jeg saa den Betragtning, at en saadan Anskuelse som, at Ølindustrien vilde gaa til Grunde, aldeles ikke havde været gjort gældende i dette Ting. Og den har aldeles ikke været gjort gældende. Det ærede Medlem mener at kunne paaberaabe sig Christoffer Hage. Nu tror jeg, at i det Øjeblik, det ærede Medlem nævnedes Christoffer Hages Navn, knyttede der sig ikke for Tilhørerne nogen egentlig Forestilling om Hysteri til hans politiske Person. Hysteriske Betragtninger laa Christoffer Hage ganske fjernt. Jeg tror, der aldrig har været en Mand med en saa nøgtern Veltalenhed og en saa vel overvejet Betragtningssmaade som netop denne Politiker. Følgelig har Christoffer Hage heller aldrig fremsat den Betragtning, at Ølindustrien vilde gaa til

Grunde. Men under de da stedfundne Debatter havde Hørup Gang paa Gang paastaaet, at Ølskatten vilde bringe stigende Indtægter ind i Statskassen, og et Medlem af det moderate Parti nævnedes saa, at Hage havde gjort en anden Anskuelse gældende, nemlig om Faren for Ølindustrien. Da tog Hage Ordet og gjorde opmærksom paa, at der aldeles ikke var nogen Modsigelse mellem hans og Hørups Standpunkt, thi Hage vilde aldeles ikke paastaa, at Ølindustrien gik til Grunde eller forsvandt, men han havde paastaaet, at den vilde faa nogle meget vanskelige Overgangsaaer. Ærede Medlemmer ville i Folketingstidenden for 25. Marts 1891, Sp. 5731, finde Hages Udtalelser. De ville deraf se, at hvad Hage gør gældende, er, at der vil komme nogle vanskelige Overgangsaaer, som ville være meget farlige for den lille Virksomhed, som den store Bryggerindustri rimeligvis vil kunne staa igennem paa Grund af sin store Kapitalmagt, men som i øvrigt maaske ogsaa for den ville blive ubehagelige, og derefter ville rimeligvis i Løbet af nogen Tid Forholdene have udviklet sig saaledes, at Ølindustrien atter tager Fart paa den af Hørup skildrede Maade. Se, hvis den ærede Finansminister havde sagt, at der var fremsat Betragtninger om, at den forhøjede Ølskat vilde genere Ølindustrien og paa et vist Tidspunkt holde den nede, men ikke i det lange Løb ødelægge den, vilde den højtærede Finansminister netop have truffet det rigtige, thi det var det, som indtraf efter den forrige Ølskats Paaligning. Men det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) har formodentlig haft sine særlige Grunde til at ville dukke ned i Ølskatkampen. Jeg forstaaer godt, at der for det ærede Medlem maa være en overordentlig Tilfredsstillelse ved at vende tilbage til disse Stridigheder og erindre om, hvorledes hans Meningsfæller den Gang besejrede Venstre. Der kom jo en Tid, hvor der blev taget en kraftig Revanche overfor dem, hvor Venstre atter besejrede dem, men nu igen sejrer jo nøjagtig den samme Politik. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem finder en særlig Glæde ved at dvæle derved, om jeg end ikke synes, det just er hensynsfuldt overfor adskillige af hans Partifæller. Den Gang bleve jo Berg og Hørup og et ungt Medlem af dette Ting, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), fuldkommen besejrede af den moderate Politik. Det ærede Medlem sagde til mig, at det maatte dog antages, at jeg havde læst disse Forhandlinger, inden jeg gjorde Rede for dem her i Tinget. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at